

Soproni Egyetem
Erdőmérnöki Kar

Doktori (PhD) értekezés tézisei

**Az aranysakál (*Canis aureus*) általános biometriai,
táplálkozás- és szaporodásbiológiai vizsgálata a Dél-Dunántúlon**

Kemenszky Péter

Sopron

2020

Doktori Iskola:

Roth Gyula Erdészeti és Vadgazdálkodási Tudományok Doktori Iskola

Program:

Vadgazdálkodás (E5)

Témavezető:

Dr. habil. Jánoska Ferenc (CSc.) egyetemi docens

1. Bevezetés

Az aransakál (*Canis aureus*) az újbóli, magyarországi megtelepedése kapcsán a tudomány és a közvélemény érdeklődésének homlokterébe került az elmúlt negyed évszázadban. A ragadozó hazai létszámnövekedése felkeltette a kutatók figyelmét, és felkészületlenül érte a vadgazdálkodókat, az állattartókat és a hazai természetvédelmet is. A fajjal kapcsolatos nem ritkán szélsőséges vélemények – főleg mélyrehatóbb ismeretek hiányában – megoszlanak, és negatív meggyőződések is kialakultak a sakállal kapcsolatban. Mindaddig azonban hiba lenne végleges ítéletet alkotni a fajról, amíg a kutatások rá nem mutatnak arra, hogy eltérő élőhelyi viszonyok között a ragadozó különböző módokon hat a környezetére.

A korai, a faj hazai visszatelepedésének kezdetén készült tanulmányok egyik alapvető megállapítása az volt, hogy az aransakál táplálékforrásainak körében kiemelkedően nagy arányt képviselnek a kistrágyaságok, ugyanakkor a vadgazdálkodók teljesen más tapasztalatokról számoltak be a terepi megfigyeléseik során. Ki kell azonban emelni, hogy az aransakál táplálkozásával kapcsolatos későbbi vizsgálatok már a faj nagyvadfogyasztását állapították meg, és ezekből a kutatási eredményekből arra lehetett következtetni, hogy a Dél-Dunántúl egyes területein a ragadozó a létszámnövekedése kapcsán arra kényszerült, hogy a szokásait megváltoztatva a korábbi, túlnyomóan kisméretű táplálékra váltson.

A Szerző a kutatása kapcsán a 2011 és 2018 közötti időszakban a Dél-Dunántúlon, az aransakál-populációk általános biometriai és szaporodásbiológiai vizsgálata mellett, a faj gyomortartalmon alapuló táplálékanalízisét tűzte ki célul, arra keresve a választ, hogy a ragadozó hogyan változtatta meg a táplálkozási szokásait az elmúlt negyed évszázad alatt.

2. Hipotézisek, célkitűzések

Disszertációja során a Szerző a következő feltevéseire kereste a választ:

1. Feltételezhető, hogy a Dél-Dunántúlon élő aranysakál egyes korosztályainak morfológiai elkülönítése során – a külföldi és a hazai szakirodalomban széles körben elfogadottnak tekintett meggyőződéssel szemben – nem kettő, hanem az eltérő biológiai paramétereikből adódóan négy korosztály különböztethető meg.
2. Az antropogén eredetű táplálék időszakos hiánya miatt a táplálékforrások hatékony felkutatása szempontjából kritikus időszakban megnőhet az aranysakál táplálkozásában a nagyvadszaporulat fogyasztásának aránya.
3. A Belső-Somogy/Ormánság vizsgálati területen végzett kutatások feltehetőleg igazolják, hogy az aranysakál táplálékában a területre vonatkozó korábbi szakirodalmi megállapításokkal ellentétben nem a kistrágcsálók, hanem inkább a nagyvad dominál.
4. A nagy mintaszámmal elvégzett vizsgálatok feltételezhetően igazolni fogják, hogy a Belső-Somogy/Ormánság és a dél-baranyai Bóly vizsgálati területek eltérő élőhelyi adottságai miatt a sakál táplálékdiverzitásában is jelentős különbségek vannak.
5. Az aranysakál a kedvező élőhelyi és táplálékviszonyokra szaporodási rátájának növelésével reagál, ez lehet az alapja a hazai robbanásszerű létszámnövekedésének, valamint európai diszperziójának.

3. Anyag és módszer

Mintagyűjtés

A mintagyűjtés 2011 és 2018 között két dél-dunántúli, élőhelyi adottságaikat tekintve egymástól jól elkülöníthető területet érintett, mintegy 330 ezer ha-on. Az egyik Somogy megye belső-somogyi tájegysége és a hozzá a Dráva-sík kistájon szervesen kapcsolódó Ormánság, a másik a dél-baranyai Bóly. A Belső-Somogy/Ormánság vizsgálati terület mozaikos, változatos, fedett élőhely, 50% feletti erdősültséggel, míg a bólyi 10% alatti erdősültséggel rendelkező, intenzív mezőgazdasági művelésű, nyílt terület. Összesen huszonegy vadászatra jogosult területén folyt a mintagyűjtés és 382 minta került begyűjtésre.

Az aranysakálók túlnyomó része (359 db – 93,9%) egyéni vagy társas vadászaton került terítékre, kisebb része (23 db – 6,1%) Collarum-, hattyúnyak- vagy ládacsapdával került elfogásra.

Ivari és korosztályi adatok feldolgozása

A ténylegesen feldolgozható mintaszám $n=374$ volt. Az ivari, és a – Szerző által kidolgozott metodika alapján elvégzett – korosztályi elkülönítést követően az aranysakál biometria adatai kerültek felvételre, úgymint testtömeg, testhossz, farok hossza, marmagasság és koponyahossz.

Gyomorminták feldolgozása

A gyomorminták feldolgozásának első lépéseként meghatározásra került az üres gyomorfalak, valamint a gyomortartalmak tömege, majd az üres gyomrok előfordulási gyakorisága (CV%). A Szerző összesen harminc táplálékalkotót különített el az aranysakálgyomrokban, amelyeket öt nagyobb kategóriába sorolt (nagyvad, rágcsáló, növényi táplálék, háziállat, egyéb). A minták feldolgozása kapcsán meghatározásra került az egyes táplálékalkotók relatív előfordulási gyakorisága (RFO%), valamint nedvestömeg-aránya (W%).

A táplálkozásvizsgálatok során a Szerző elkülönítve elemezte, majd összehasonlította a mintagyűjtési területek táplálékdiverzitását, szignifikáns különbségeket keresve azok között.

Szaporodásbiológiai adatok feldolgozása

A szaporodásbiológiai elemzések alkalmával a fekunditás, vagyis az egy nőivarú egyedre eső potenciális szaporulat került meghatározásra. Az elejtett ivarérett szukák esetében a vizsgálat tárgyát a méh – ahol embrió- és magzatazonosítása történt –, valamint az aktív emlők száma képezte.

Statisztikai módszerek

A Szerző az adatbázist Microsoft Excel és IBM SPSS Statistics 23 programokkal vizsgálta, az alkalmazott szignifikanciaszint minden esetben $\alpha=0,05$ volt.

Az egyes korosztályok biometriai paramétereinek összehasonlításához a Szerző egyutas ANOVA és Welch ANOVA módszereket, míg az adatok normalitásának vizsgálatához Shapiro–Wilk tesztet használt.

A felnőtt és idős korcsoportba tartozó szukák és kanok mért adatainak (testtömeg, koponyahossz, testhossz, farok hossza, marmagasság) összehasonlítását Kruskal–Wallis módszerrel végezte.

Az üres gyomorfalak tömegének korcsoportonkénti összehasonlításához egyutas ANOVA-t használt a szerző, az üres gyomorfalak ivari és területi összehasonlításához Kruskal–Wallis próbát. A kialakított táplálékcsoportok (5 db) esetében a két elkülöníthető vizsgálati területen a sakál táplálékösszetételének vizsgálatához Mann–Whitney U tesztet alkalmazott.

A két terület esetében a táplálékalkotók diverzitásának összehasonlítására Shannon–Weaver diverzitási indexet számított, majd Hutcheson t-próbával vizsgálta a két területen mért táplálékdiverzitás közötti szignifikáns különbséget.

A szaporodásbiológiai vizsgálatok során a Szerző vizsgálta a két területen a szaporulatot lineáris regresszió segítségével úgy, hogy az időben változó adatsorra görbét illesztett, majd ennek a görbének vizsgálta a meredekségét.

4. Eredmények

Biometriai jellemzők

A nagyszámú biometriai adat feldolgozása kapcsán a Szerző arra az eredményre jutott, hogy az aransakál esetében mért paraméterek (testtömeg, testhossz, fark hossza, koponyahossz és marmagasság) alapján négy korosztály különíthető el nagy biztonsággal, ezek a kölyök, a növendék, a felnőtt és az idős korosztályok. A kutatás során bebizonyosodott, hogy a négy korosztály között minden elemzett paraméter esetében kimutatható, szignifikáns ($p < 0,05$) különbség van. Vizsgálatai során tehát a Szerző a kölyök, a növendék, a felnőtt és az idős korosztályokat szignifikánsan eltérő biometriai paramétereik alapján azonosította és írta le.

Táplálkozásvizsgálatok

A vizsgálati időszakban (2011–2018) gyűjtött 374 gyomorminta esetében történt táplálékanalízis, a teljes vizsgált nettó biomasszatömeg 43225,8 g volt.

A gyomrok vizsgálatakor a leválasztott üres gyomorfalak és a gyomortartalmak statisztikai elemzése eredményeképpen azok tömegei között szignifikáns különbség mutatkozott az egyes korosztályok esetében (üres gyomortömeg: $F=44,567$; $df=3$; $p < 0,05$, gyomortartalom: $F=3,055$, $df=3$, $p=0,028$), tehát mindkét mutató szignifikánsan korfüggő. Az üres gyomrok tömege a korrall növekvő értéket mutat; és megállapítható az is, hogy míg a növendék és felnőtt példányok több, addig a kölyök és az idős egyedek kevesebb táplálékot fogyasztanak. Jelen értekezés eredményei alapján az üres gyomrok előfordulási gyakorisága mind a nemzetközi, mind pedig a hazai publikációkban prezentáltakhoz képest magas, 22,46% volt. A Szerző dél-dunántúli vizsgálatai alapján megállapítható, hogy az üres gyomrok előfordulási gyakorisága három hónapban emelkedett jelentősen az átlag fölé (februárban 40%, júniusban 36,84%, novemberben 30,23%), ez azt jelenti, hogy a táplálékkínálat ebben a három hónapban a legkritikusabb a sakál számára. Évszakos bontásban a tél és a nyár (25–25%) a sakál számára a hatékony táplálékfelkutatás szempontjából a legkritikusabb évszakok. A nyári üresgyomorarányt összehasonlítva a nagyvad szaporulatának fogyasztásával kijelenthető, hogy a kritikus időszakban a sakál egyéb alternatívaként fordul a nagyvad (gím- és dámszarvas, vaddisznó) szaporulatának fogyasztásához azok születési/elfektetési időszakában, ezért a nyári, táplálékhiányos időszak lokálisan kritikus lehet a nagyvad, főleg az egyet ellő (*unipara*) szarvasfélék szaporulatára nézve.

A kutatás arra világított rá, hogy a Belső-Somogy/Ormánság mintagyűjtési területen az állati eredetű táplálék (62,14%), azon belül a nagyvad (52,01%) volt a legfontosabb biomassza összetevő. Előfordulási gyakoriságát tekintve a vaddisznó, nedves biomassza tömegét tekintve a gímszarvas volt a két legfontosabb táplálékelem, másodsorban pedig fontos volt a növényi eredetű táplálék, azon belül is a gyümölcs. A nagyvad százalékos aránya a sakálgyomrokban – a teljes vizsgálati időszakban (2011–2018) – növekvő tendenciát mutatott.

A Bóly mintagyűjtési területen a sakál táplálékösszetétele nagymértékben eltért a belső-somogyi/ormánságitól. Ezen a területen is elsődlegesen az állati eredetű táplálék volt a legfontosabb (63,64%), viszont a legmagasabb arányt mind előfordulási gyakoriságban, mind nedvestömeg-részesedésben (50,53%) a kistrágsálók alkották, a nagyvadfogyasztás nem volt meghatározó.

Jelentősen eltért a két területen a sakál által fogyasztott egyes táplálékalkotók diverzitása is (Belső-Somogy/Ormánság $H=2,84$, Bóly $H=2,20$). Belső-Somogy/Ormánságban huszonkilenc, Bólyban csak tizenhárom táplálékalkotó került azonosításra. A két terület között az egyes táplálékalkotók diverzitásában szignifikáns különbség van ($t=4,41$; $df=503$; $p=0,0000122$).

A táplálékkategóriák (nagyvad, rágcsáló, növényi táplálék, háziállat, egyéb) biomasszája alapján is összehasonlítva a két területet megállapítható, hogy a sakál táplálékösszetétele a rágcsáló esetében tért el szignifikánsan ($Z=-2,395$ $P=0,017$).

Szaporodásbiológiai vizsgálatok

Összesen 133 db ivarérett (felnőtt és idős) szuka közül 57 példánynál (42,8%) került azonosításra a szaporodásban való részvétel, amely arány jelentősen meghaladja az eddigi hazai szakirodalomban publikált értékeket. A két vizsgálati terület eredményeit a Bóly vadászterületről származó alacsony mintaszám miatt a Szerző együtt értékelte. Kutatása során kimutatta, hogy az egyes években a vemhesült szukák fekunditása, vagyis az egy szaporodási ciklusban egy nőnemű egyedre eső potenciális utódszám (embrió/magzat, kölyök) növekvő tendenciát ($y = 0,038x^2 + 0,1566x + 4,2782$; $R^2 = 0,7756$) mutat, így saját vizsgálati eredményei a korábbi hazai és nemzetközi kutatások megállapításaitól részben eltérőek. A mintagyűjtési időszak kezdetén a szukánkénti potenciális szaporulat átlagosan 3,4 db/szuka volt, ez a szám hét évvel később mintegy kétszeresére emelkedett.

5. A disszertáció tézisei

T1: Nagyszámú biometriai adat feldolgozása eredményeképpen megállapítható, hogy a mért paraméterek alapján jellemzően nem kettő, hanem négy korosztály különíthető el nagy biztonsággal az aranysakál esetében. Az egyes testméretek összevetése során bebizonyosodott, hogy a kölyök, a növendék, a felnőtt és az idős korosztály között minden paraméter esetében kimutatható, szignifikáns különbség van, amely eredmények alapján a faj, annak egyes korosztályai a jövőben elkülönítve tanulmányozhatóak.

T2: Az üres gyomrok gyakorisága alapján a táplálékforrások felkutatása szempontjából legkritikusabb időszak a sakál számára a tél és a nyár volt. A táplálékhiányos nyári időszakot a nagyvad szaporulatának nagyobb arányú fogyasztása révén vészelte át a ragadozó, ez helyenként negatívan befolyásolja az egyet ellő (*unipara*) szarvasfélék szaporulatának túlélését.

T3: A Belső-Somogy/Ormánság vizsgálati területen mind előfordulási gyakoriságát, mind nedves biomassa tömegét tekintve a legfontosabb táplálékalkotó a nagyvad. A sakál nagyvadfogyasztása havi bontásban mind esetszámában, mind biomassa tömegében a teljes vizsgálati időszakban felülmúlta az összes többi táplálékalkotót. A rágcsálófogyasztás szignifikánsan hónapfüggő, jelentősége egyes tavaszi és nyári hónapokban csekély, ősszel és télen elhanyagolható.

T4: Míg az erdősült, fedett, mozaikosan változatos Belső-Somogy/Ormánság mintaterületen a sakál elsődleges táplálékalkotója a nagyvad volt, addig Bólyban, mezőgazdasági környezetben, nyílt élőhelyen a kistrágcsálók képezték a fő táplálékbazist. Szignifikáns különbség mutatkozott a két élőhely között a fogyasztott táplálékalkotók diverzitásában is, és a kialakított táplálékkategóriák alapján összehasonlítva a két területet a sakáltáplálék összetétele a rágcsáló esetében szintén szignifikánsan eltért.

T5: A vizsgálati években a vemhesült szukák fekunditása, vagyis az egy szaporodási ciklusban egy nőnemű egyedre eső utódszám növekedett. A szukánkénti potenciális szaporulat a nyolc év alatt mintegy kétszeresére emelkedett, amely tendencia magyarázza a faj robbanásszerű hazai állománynövekedését és európai diszperzióját.

T6: Az aranysakál táplálkozását tekintve Belső-Somogy/Ormánságban a gímszarvas és a vaddisznó játssza a legfontosabb szerepet. Ez a két nagyvad fordul elő leggyakrabban a sakál táplálékában, s együttesen a nedves biomassa közel felét kitevő kulcsfontosságú táplálékalkotók.

T7: A kutatás során bebizonyosodott, hogy a leválasztott üres gyomorfalak tömegei között korosztályonként szignifikáns különbség mutatható ki, azok tömege a kor előrehaladtával növekszik.

6. A Szerző publikációinak jegyzéke

Szakedolgozat, diplomamunka

Kemenczky P. (2010): Az Állami Vadászvizsga múltja, jelene és jövője. Nyugat-magyarországi Egyetem, Erdőmérnöki Kar, Vadgazdálkodási és Gerinces Állattani Intézet, vadgazda mérnöki MSc. diplomamunka

Kemenczky P. (2002): A gímszarvas gazdálkodás értékelése a Bakonyban (1997–2002). Szent István Egyetem Vadbiológiai és Vadgazdálkodási Tanszék, vadgazdálkodási szakmérnöki szakdolgozat

Kemenczky P. (2000): A gímszarvas gazdálkodás értékelése a Bakonyban (1997–2000). Nyugat-magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kar, Vadgazda Mérnöki Szak, vadgazda mérnöki szakdolgozat

Lektorált tudományos folyóiratcikkek

Jánoska F., Kemenczky P., Farkas A., Varjú J., Horváth Zs. (2016): Műfészek-predációs vizsgálatok egy erősen mozaikos somogyi élőhelyen. *Erdészettudományi Közlemények*, 6(2):161–173.

Jánoska F., Marosán M., Király I., Mándoki M., Kemenczky P., Gál J. (2010): Repcefogyasztás okozta bendő alkalózis és másodlagos habképződéssel járó felfúvódás őzekben (*Capreolus capreolus*). *Magyar Állatorvosok Lapja*, 132(9):555–559.

Nem lektorált tudományos folyóiratokban, kiadványokban megjelent cikkek

Ács K., Kemenczky P., Sugár L. (2014): Az aranyakál szerepe, természeti és vadgazdálkodási jelentősége. In: MTA Állatorvos-tudományi Bizottsága, Szent István Egyetem, Állatorvos-tudományi Doktori Iskola akadémiai beszámoló. *Parazitológia, Állattan, Halkórtan*. 41. füzet, 15.

Kemenczky P. (2012): Az aranyakál (*Canis Aureus*) jelenlegi helyzete Somogy megyében. In: *A vadgazdálkodás időszerű kérdései 12*. Országos Magyar Vadászkamara, Budapest, 36–38.

Kemenczky P. (2011): Milyen irányú változásokat jeleznek a trófeabírálati adatok a Somogy és Tolna megyei gímszarvas állományokban? In: Lakatos Ferenc, Polgár András, Kerényi–Nagy Viktor (szerk.): *Tudományos Doktorandusz Konferencia*. Nyugat-magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kar, konferencia-kötet. 233–236.

Egyéb ismeretterjesztő folyóiratokban, kiadványokban megjelent cikkek

- Kemenszky P. (2018): A gím Somogyországban. Somogy megye gímszarvas-gazdálkodásának jellemzői. In: *Vadászévkönyv 2018*. Országos Magyar Vadászkamara, Budapest, 60–71.
- Kemenszky P. (2015): Az aranysakál (*Canis aureus*) jelenlegi helyzetéről és az aranysakálmonitoring-programról Somogy megyében. In: *Vadászévkönyv 2015*. Országos Magyar Vadászkamara, Budapest, 70–82.
- Sugár L., Kemenszky P., Tóth Cs. (2015): A sakál (hó)napjai. *Nimród*, 103(4):30–34.
- Kemenszky P. (2013): Az aranysakál (*Canis aureus*) jelenlegi helyzete Somogy megyében. *Nimród*, 101(1):12–13.
- Király I., Farkas D., Kemenszky P. (2011): Az apróvadállomány fejlesztésének lehetőségei. *Nimród*, 99(8):18–21.
- Farkas D., Király I., Kemenszky P. (2011): A vadállomány szabályozása. *Nimród*, 99(4):10–11.
- Kemenszky P. (2010): Gímes aggodalmak. *Magyar Vadászlap*, 19(4):221–223.
- Kemenszky P., Király I., Marosán M. (2010): A gímszarvas-gazdálkodás akadályai. *Pannon Vadászvilág*, 2(november):4–7.
- Kemenszky P., Király I., Marosán M. (2010): A vadföld nem ajándék. *Pannon Vadászvilág*, 2(május):33–35.
- Kemenszky P. (2010): Szomorú-e a somogyi gímszarvas jövője? *Nimród*, 98(9):10–13.
- Kemenszky P. (2003): A hivatásosok tanúvédelme. *Magyar Vadászlap*, 12(2):14.
- Kemenszky P. (2002): Gondolatok a mezőgazdasági vadkárrol. *Nimród*, 90(8):7–9.

Konferenciaszereplés, egyéb szakmai előadások

- Kemenszky P. (2020): Jogok és kötelezettségek a vadkár megelőzésében és elhárításában. „Az agrárium és a vadgazdálkodás összefüggései és közös pontjai” c. szakmai konferencia, Kaposvár Nemzeti Agrárgazdasági Kamara Somogy megyei Szervezete, MAGOSZ Somogy megyei Szervezete, OMVK Somogy megyei Területi Szervezete, Kaposvár, 2020. 02. 20.
- Kemenszky P. (2017): Somogy megye gímszarvas gazdálkodása az elmúlt évtizedben. „Somogy megye vadgazdálkodásának aktualitásai” c. szakmai konferencia, Somogy megyei Vadászok Szövetsége, OMVK Somogy megyei Területi Szervezete, Kaposvár, 2017. 10. 26.

- Kemenszky P. (2016): Szeminárium a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló törvény változásairól, illetve az ebből következő feladatokról. A sakálkutatás aktuális eredményei. „Szakmák erdőben és vízen” c. szakmai konferencia, Kaposvári SZC Dráva Völgye Gimnáziuma, Szakgimnáziuma és Kollégiuma, Barcs, 2016. 12. 07.
- Kemenszky P. (2016): Tapasztalatok az aranysakál táplálkozásával és létszámának alakulásával kapcsolatban (a csapdázás lehetőségei a sakál esetén). „Megyei vadgazdálkodási fórum” c. szakmai konferencia, OMVK Zala megyei Területi Szervezete, Zalaerdő Zrt., Olgamajor, 2016. 11. 15.
- Kemenszky P. (2016): Az aranysakál állományalakulása és megítélése Magyarországon. „Vadgazdálkodási fórum” c. szakmai konferencia, MEFA Zrt., Szentegát, 2016. 04. 20.
- Kemenszky P. (2016): A vadászterületek kialakításának szempontjai a földtulajdonosok oldaláról. „Agrár és gazdafórum” c. szakmai konferencia, Nemzeti Agrárgazdasági Kamara Somogy megyei Szervezete, MAGOSZ Somogy megyei Szervezete, Siófoki Gazdakör, Siófok, 2016. 01. 28.
- Kemenszky P. (2016): A vadászterületek kialakítása és a vadkárok kérdése az új vadászati törvény tükrében. „Megyei összevont mezőgazdasági osztályértekezlet” c. szakmai rendezvény, Nemzeti Agrárgazdasági Kamara Somogy megyei Szervezete, Kaposvár, 2016. 01. 22.
- Kemenszky P. (2015): A migráció hatása a vadgazdálkodásra a Dél-Dunántúlon. „A vadgazdálkodás aktuális kérdései” c. szakmai konferencia, OMVK Komárom–Esztergom megyei Területi Szervezete, Komárom–Esztergom Megyei Kormányhivatal, Tatabánya. 2015. 12. 02.
- Kemenszky P. (2015): A módosított Vadászati Törvény ismertetése. Hivatásos vadászok továbbképzése, OMVK Somogy megyei Területi Szervezete, Kaposvár, 2015. 11. 27.
- Kemenszky P. (2015): Az aranysakál állományalakulása és megítélése Magyarországon. Vadászati konferencia, OMVK Zala megyei Területi Szervezete, Zalaegerszeg Polgármesteri Hivatala, Zalaegerszeg, 2015. 09. 04.
- Kemenszky P. (2015): Az aranysakál Somogy megyei visszatelepedésének vadgazdálkodási hatásai. „Vad és vadászat” c. szakmai konferencia, OMVK Zala megyei Területi Szervezete, Zala Megyei Vadászakamara, Zala Megyei Vadászszövetség, Zalaegerszeg, 2015. 04. 27.
- Kemenszky P. (2015): A vadkárokról Somogy megyében. „A vadgazdálkodás kilátásai Somogyban” c. szakmai konferencia, Nemzeti Agrárgazdasági Kamara Somogy megyei Szervezete, Somogy Megyei Vadászok Szövetsége, OMVK Somogy megyei Területi Szervezete, Somogy Megyei Kormányhivatal, Kaposvár, 2015. 05. 20.
- Kemenszky P. (2015): Az aranysakál térhódítása, hatása a vadgazdálkodók szemszögéből. „1 éves a Vadászati Múzeum” c. szakmai konferencia, Széchenyi Zsigmond Vadászati Múzeum, Hatvan, 2015. 03. 29.

- Kemenszky P. (2015): Az aransakál (*Canis aureus*) vadgazdálkodási hatásairól. „A nagyvadgazdálkodás időszerű kérdései” c. szakmai konferencia, Nemzeti Agrárgazdasági Kamara, Budapest, 2015. 02. 12.
- Kemenszky P. (2014): Az aransakál (*Canis aureus*) jelenlegi helyzetéről és az aransakál monitoring programról Somogy megyében. „Az aransakál Somogy megyei visszatelepedésének vadgazdálkodási hatásai” c. szakmai konferencia, Somogy Megyei Vadászok Szövetsége, Kaposvár, 2014. 11. 26.
- Kemenszky P. (2014): Az aransakál monitoring programról Somogy megyében. "Hivatásos vadászok továbbképzése" c. szakmai rendezvény, OMVK Komárom–Esztergom megyei Területi Szervezete, Tatabánya, 2014. 11. 19.
- Kemenszky P. (2014): Aktuálisan az aransakálról Somogyban. „Kistérségi vadgazdálkodási fórum” c. szakmai rendezvény, Barcs, 2014. 05. 10.
- Kemenszky P. (2014): Az aransakál monitoring programról Somogy megyében. „Somogy megye vadgazdálkodásának aktuális kérdései” c. szakmai konferencia, OMVK Somogy megyei Területi Szervezete, Somogy Megyei Vadászok Szövetsége, Somogy Megyei Kormányhivatal Földművelésügyi Igazgatóság, Kaposvár, 2014. 04. 04.
- Kemenszky P. (2014): Az aransakál monitoring programról Somogy megyében. Vadászati szakmai és kulturális rendezvény, Somogyzsitfa, 2014. 03. 26–27.
- Kemenszky P. (2012): A vadászat – vadgazdálkodás és a természetvédelem kapcsolata. Vadászati szakmai fórum, Csurgó, 2012. 06. 02.
- Kemenszky P. (2012): A mezőgazdasági vadkárok megelőzése, valamint a vadkéreljárás szabályai. „Vadgazdálkodási fórum” c. szakmai konferencia, OMVK Komárom-Esztergom megyei Területi Szervezete, Tatabánya, 2012. 03. 31.
- Kemenszky P. (2011): A vadkárokról aktuálisan. Kistérségi vadgazdálkodási konferencia, MEFA Zrt., OMVK Baranya megyei Területi Szervezete, Liget Vt. Sellye, 2011. 06. 30.
- Kemenszky P. (2011): Milyen irányú változásokat jeleznek a trófeabírálati adatok a Somogy és Tolna megyei gímszarvas állományokban? Tudományos Doktorandusz Konferencia, Nyugat-magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kar, 2011. április 13.
- Kemenszky P. (2008): Az előzetes vadkárbecslések jelentősége. „A mezőgazdasági vadkárok aktuális kérdései” c. szakmai konferencia, OMVK Somogy megyei Területi Szervezete, Somogy Megyei Vadászok Szövetsége, Kaposvár, 2008. 10. 30.
- Kemenszky P. (2008): Az előzetes vadkárbecslések során felmerülő problémák. „Mezőgazdasági vadkárbecslés a gyakorlatban” c. szakmai konferencia, Országos Magyar Vadászok Kamara Tolna megyei Területi Szervezete, Tolna Megyei Vadászszövetség, Tolna Megyei Agrárkamara, Szekszárd, 2008. 08. 29.

Szakmai lektorálás

Metzger Sz. (2014): Vadászati jog és igazgatás. Kaposvári Egyetem, egyetemi jegyzet, Kaposvár.

A Vadászvizsga írásbeli tesztkérdései és képanyaga. Országos Magyar Vadászkamara, 2013.

Szerkesztés

„Somogy megye vadgazdálkodásának aktualitásai” c. szakmai konferenciáról (2019. 10. 24.) készült kiadvány

„Az aranyakál a vörös róka és a borz állományvizsgálata 1000 ha-on Barcs és Darány térségében” c. kiadvány (2018)

„Somogy megye vadgazdálkodásának aktualitásai” c. szakmai konferenciáról (2018. 10. 24.) készült kiadvány

„Somogy megye vadgazdálkodásának aktualitásai” c. szakmai konferenciáról (2017. 10. 26.) készült kiadvány

„Somogy megye vadgazdálkodásának aktualitásai” c. szakmai konferenciáról (2016. 10. 25.) készült kiadvány

„A vadgazdálkodás aktuális kérdései a formálódó vadászati törvény tükrében” c. szakmai konferenciáról (2015. 11. 27.) készült kiadvány

„Az aranyakál Somogy megyei visszatelepedésének vadgazdálkodási hatásai” c. szakmai konferenciáról (2014. 11. 26.) készült kiadvány